

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY



СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редакції і Адміністрації:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

PIK LXII. Ч. 11. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 19-го СІЧНЯ 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 19, 1955. No. 11. VOL. LXII.

АЙЗЕНГАВЕР ПРЕДЛОЖИВ 62-БІЛЬЙОНОВИЙ БЮДЖЕТ

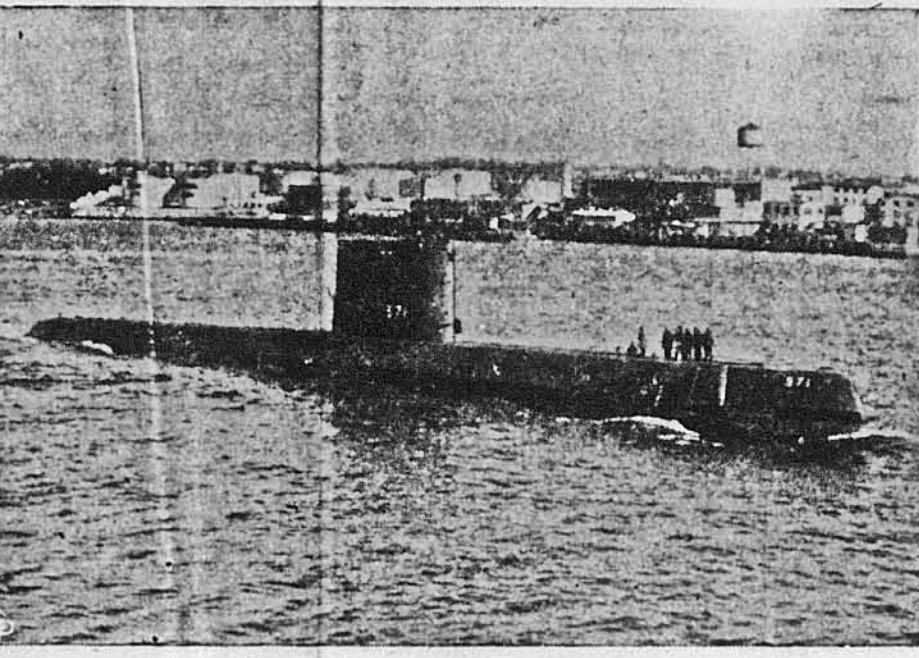
ПЕРЕДБАЧАЄ НЕДОБІР НА ПОЛОВИНУ МЕНШИЙ В ПОРІВНЯННІ З ЦИМ РОКОМ; НА ОБОРОНУ ПРИЗНАЄ 34 БІЛЬЙОНИ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер у своєму бюджетному зверненні до Конгресу запропонував видати в фінансовому році 1955-1956 62,408,000,000 доларів. Із податків має дістати державна скарбниця 60,000,000,000 доларів, і недобір має би виносити 2,408,000,000 доларів. Якщо вдасться втримати видатки й прибутки в запропонованих межах, то дефіцит був би менший від попередніх років, бо в 1954 році дефіцит виносив 3,177,000,000 в 1955 — 4,504,000,000 доларів. Президент заявив, що великі видатки на оборону не дозволяють урядові збалансувати бюджет і зменшити видатки в фінансовому році, що починається 1 липня цього року. "Суворі вимоги державної оборони, казав президент, вимагають найбільшої частини з нашого бюджету. На державну оборону й безпеку мусимо видати 34 більйони доларів, це значить більше як половину федерального бюджету". Видатки на оборону й безпеку мають зрости на 2,400,000,000 доларів в порівнянні з біжучим роком. Внаслідок цього американські громадяни не можуть надіятися зменшення податків в 1956 році, і тому президент Айзенгавер пропонує продовжити податки від корпорацій і від продажу деяких товарів, які мали бути зредуковані в законі цього року згідно з законом із минулого року. Уряд пропонує розбудувати ще сильнішу оборону цієї країни. Вже тепер звертають увагу на те, що в урядовому проекті бюджету не висяєні деякі справи, як наприклад висота допомоги далекосхідним країнам, справа федеральної допомоги для будови шкільних будинків та справа розбудови шляхів у цій країні. На саму оборону мають видати 34 більйони доларів. З того аж 15 більйонів мають видати на розбудову летунства, понад 8 більйонів доларів на армію і майже 10 більйонів на флоту. Президент заявив, що ЗДА мусять розбудувати своє летунство, щоб "непо-

Не будуть випробувати водневу бомбу

Вашингтон. — З урядових кіл повідомляють, що ЗДА цього року не будуть випробувати атомову бомбу на Тихому океані, як заповідали минулого року президент Айзенгавер і голова Комісії Атомової Енергії адмірал Луїс Л. Стравс. Натомість цього року відбудуться проби атомової зброї в стейті Невада, але вибухи спричинювані цією зброєю, будуть малими "пігмеями" в порівнянні до експлозій водневої бомби, які відбудувалися на Тихому океані в березні минулого року. Випробування водневої бомби припинено з таких причин. 1. Минулорічні випробування були такі успішні, що немає потреби цього року їх повторювати, тим більше, що вони дуже коштовні. 2. Політичний клімат в цьому році не сприяв тому, щоб ЗДА демонстрували свою перевагу щодо водневої бомби перед противниками комуністами. Президент Айзенгавер хотів би заперечувати світові використання атомової енергії для мирних цілей.

ПЕРШНИЙ АТОМОВИЙ ПІДВОДНИЙ ЧОВЕН У ПРОБНІЙ ПОДОРОЖІ



Минулого понеділка виплив у пробу подорож перший в історії атомовий підводний човен, "Навтілос". Він виплив з Гротон, Конн., по американській тамізі, маючи на чердаку, крім залоги, кілька десятків цивільних техніків. Він може повною швидкістю переплисти Атлантик, не потребуючи ані разу показуватися на поверхні води. Атомова сила, якою він порушується, може вистачити йому щонайменше на один рік, без потреби будь-якого поповнення. Будова "Навтілоса" коштувала біля 55 мільйонів доларів. У будові є другий атомовий підводний човен, ще більший і ще досконаліший.

Повстанці зліквідували своє летунство після прилету американських літаків

Сан Хозе, Коста Ріка. — Костариканські повстанці зліквідували свої летючі сили заради після того, як до Коста Ріки прилетіли чотири американські літаки типу F-51 "Мустанг". Американські літаки, про які просив костариканський уряд і за які мав заплачувати по одному доларові, приземлилися на летовищі коло Алахуелі. З ними прилетіли один транспортний літак типу C-54 "Скаймастер", на якому привезено амуніцію і додаткові частини. Повстанські літаки старого типу скидали бомби й обстрілювали з скоростріляючих збройових позицій, але заради після прилету американських літаків відлетіли до Нікараги, де розбросили летунство й інтерпретували їх і їхні літаки.

Планують збудувати величезну атомову електростанцію

Шампейн, Ілліной. — Науковці з вісьмох американських університетів працюють над виникненням плану атомової електростанції, яка могла б продукувати електричну енергію на 20-30 більйонів вольт. Ця електростанція коштуватиме 25 мільйонів доларів. Подробичі цього нечуваного плану будуть оголошені на зборах Товариства Американських Фізиків, які відбудуться в Нью Йорку від 27 до 29 січня цього року. Над цим проектом працюють науковці таких університетів: Ілліной, Аіова, Мічиген, Міннесота, Вісконсин і Індіана та двоє каледжів з Індіани і Аіови. Місце для нової електростанції виберуть так, щоб воно було вигідне для всіх науковців із згаданих високих шкіл.

"Вільний світ потребує моральної сили"

Вашингтон. — Голова Комісії Атомової Енергії адмірал Луїс Л. Стравс на урочистому відзначенні 300-річчя прибуття до ЗДА перших жидівських іммігрантів заявив, що світ потребує не тільки фізичної, але й моральної сили для того, щоб зберегти себе від знищення комуністами. "Якщо ми хочемо оборонити вільний світ від варварства, ми мусимо бути на стороні тієї половини правди, яка твердить, що любов — це єдиний шлях для врятування людства". "Любов людини до людини — сказав Стравс — не вистачає, бо це мусить бути любов до справжнього Бога. Його заповіді та Його справедливі закони, які єдині ведуть до світового миру. Ми мусимо пам'ятати слова Талмуду: "Прощай грішників, але не грішків". Наукове знання не врятує світу, якщо воно не буде в руках осіб, які підтримують Божу правду про те, що справедливість підносить людей на вищий ступінь існування".

Американська мати після 16 років побачила свого сина

Нью Йорк, Н. Й. — Пані Чарльз Нобель після 16-ох років побачила свого сина, Джана, який перед війною вихав був до Німеччини з своїм батьком, де мав лікуватися. Коли вибухла війна, їх арештували спочатку нацистами, а пізніше комуністами. Батько Чарльз Нобель вернувся з комуністичної тюрми в 1952 році, а його син, тепер 31-річний Джан, прибув аж тепер, перебувши в тюрмах і таборах примусової праці близько десяти років. Мати не хотіла вірити, що її син живий і стоїть перед нею. Джан Нобель розповів, що в 1952 році його ставили перед судом і закидали йому, що він американець і належить до капіталістичної партії. Він нічого не знав, що діялося за ці час в ЗДА, і розпитував репортерів про ті "модні" авта, які були випродуковані в 1938 році, а також про долю героїв з-перед другої світової війни. У своєму інтерв'ю з представником "Ю. С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт" Нобель, між іншим, ствердив, що абсолютну більшість каторжників у Вокруті становлять українці.

ГАММЕРШИЛД ЗМАГАЄ ДО УГОДІВСТВА — ОБВИНУВАЧУЄ ЙОГО НОВЛЕНД

Об'єднані Нації. — Місія генерального секретаря Об'єднаних Націй Дага Гаммершилда, що їздив до Пейпінгу добути від комуністично-китайського збільшення у зв'язаних там американських летунів, не вдалася з кожного погляду, висловився з найбільшим притриманням про бойову готовість своїх військ. На фронтах запланувала тиша після прилету американських літаків. Повстанці не ведуть бойової діяльності, а урядові війська відпочивають і перегрупуваються. Костариканська амбасада в Вашингтоні повідомляє, що провідники повстанців, сини бувшого президента, Теодора Пікарда вбиті під час акції на фронті. Але повстанці заперечують цю вістку.

а його уряд (Швейцарія) визнає давню комуністичну Китай. Сен. Новленд підкреслює, що крім отих 11-ти летунів — коло 800 американських воїнів зникло, попавши в комуністично-китайський полон, а 28 американських цивільних сидить також по комуністично-китайських в'язницях. "Як довго масмо бути терпеливі, під час коли наші люди мучаться в комуністичних тюрмах?" — запитував сенатор Новленд. Він з притримком перестерігав перед "далекосхідним Монохеном" і закликав просто генерального секретаря Дага Гаммершилда тенденцію — зацікавити американську публічну думку, щоб — мовляв — "не ображувати" вождів в комуністичному Китаї, а фактично приготувати нове угодовство. Бо, мовляв, Гаммершилд, пропонуючи "загладити напруження" між ЗДА й комуністичним Китаєм, знає, як знайти всі інші, що таке загладнення може прийти тільки у висліді політичного угодовства.

На Кипрі тривають протианглійські демонстрації

Нікосія, Кипр. — У столиці Кипру Нікосії, під церквою, відбулася знову велика протианглійська демонстрація прихильників об'єднання Кипру з грецьким материком. За офіційним повідомленням, у демонстрації брало участь 6-7 тисяч осіб, а за відомостями грецьких часописів — котрись більше. Демонстранти викрикували протианглійські гасла й розкидали грецькі націоналістичні прапори. Архископ Макаріос, духовний

У Формозькій протоці все ще лунають постріли

Тайпег. — Узбережжя націоналістичної артилерії на острові Тачен, що лежить за 200 миль на північний захід від Формози, пошкодило комуністичний воєнний корабель. Натомість, комуністична летунство знову перевело рейд на цей острів і обстрілювало його бомбами. Націоналістичні літаки перелетіли понад китайським узбережжям, але бомб не скидали. У націоналістичній пресі появилася звістка, що заступник шефа штабу американської армії, ген. Чарльз Болте, два дні конферував з найвищими військовими націоналістичної армії і флоту. Розмови мали на цілі "додати зубів" американсько-китайському договорові про припинення в'яземного допозитку.

Неру агітує проти комуністів в Індії

Вільявада, Індія. — Індійський прем'єр Неру об'їздив провінцію Андра в південно-східній частині Індії над Бенгальською затокою й агітує проти комуністичної партії, а в користь власної конгресової, закликаючи скрізь населення, щоб вони не допустили, щоб Андра стала першою індійською провінцією опанованою комуністами. Комуністи мають в Андра багато

УЧЕНІ РАДЯТЬ НАД ВИКОРИСТАННЯМ АТОМУ ДЛЯ МИРУ

В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ РОЗПОЧАЛИСЬ НАРАДИ НАУКОВЦІВ У СПРАВІ ВИКОРИСТАННЯ АТОМОВОЇ ЕНЕРГІЇ ДЛЯ МИРНИХ ЦІЛЕЙ. — У ЖЕНЕВІ ВІДБУДЕТЬСЯ В ЦІЙ СПРАВІ КОНФЕРЕНЦІЯ З УЧАСТЮ КОЛО 80-ТИ ДЕРЖАВ. — СОВЕТІ ОЗЕРОЮТЬ АТОМОВОЮ ЗБРОЄЮ СВОЇХ САТЕЛІТІВ

Об'єднані Нації. — В Об'єднаних Націях розпочалась в понеділок 17-го січня перша конференція науковців із сьомої держави, щоб підготувати ширшу міжнародну конференцію, яка відбудеться в цій справі літом цього року. Цій конференції науковців проводить генеральний секретар ООН, Даг Гаммершилд, який проголосив вже вибір Женеви, як місце того великого міжнародного з'їзду, куди запрошено вже коло 80 держав, в тому числі 60 членів Об'єднаних Націй, і більшість неприналежних туди держав, як наприклад, Іспанія і Японія. У теперішній нараді в Нью Йорку бере участь також делегат Соевського Союзу в особі професора Дімітрія Скобельцина. Від ЗДА головним делегатом є лаврат Нобеля проф. Ребай. Скобельцин відмовився сказати, чи Соевський Союз передасть в розпорядження Об'єднаних Націй якусь скільки сировини для вивчення атомової енергії для мирних цілей, як це вже зробили ЗДА, Англія й Канада, а також відмовився сказати щонебудь про заяву соевського уряду, що він, соевський уряд, передасть такі сировини й своїх науковців комуністичному Китаю, а також Польщі, Чехословаччині, Східній Німеччині й Румунії. У теперішній нараді в Об'єднаних Націях беруть участь делегати-науковці таких сьомої держав: З'єднаних Держав, Англії, Франції, СССР, Канади, Бразилії й Індії. Гаммершилд, відкриваючи ту нараду, заявив, що Об'єднані Нації сподіваються, що та нарада дасть конкретні висліди, які стануть джерелом нової надії й віри у часі, що є затемнений страхом і сумнівами". Кожний із делегатів науковців має ще гурт своїх співробітників - доради й к. в. Кожний з отих науковців є фізиком світового слави, фахівцем у ділянці атомів.

Американська преса звертає увагу, що Москва проголосила співпрацю з 5-ти своїми сателітами в ділянці добування атомової енергії для збройної сили якраз напередодні міжнародної конференції про застосування тієї енергії для мирних цілей. Тієї енергії підкреслюється факт, що СССР заповів виникнення атомової зброї й докинути в її продукції у відношенні до Східної Німеччини, саме тоді, коли вона оскаржує захід, що той озброює Західню Німеччину. Москва заповіла, що допоможе здвинути в кожній з отих 5-ох сателітських держав т. зв. реактори для дослідних цілей, кожний силою по 5,000 кіловатів. Вся праця над пристосуванням атомової енергії для мирних цілей ведеться у висліді пропозиції, яку президент Айзенгавер зробив у грудні 1953-го року у своєму славному виступі на терені Об'єднаних Націй.

Італійський сенат відкладає ратифікацію Паризького договору

Рим. — Хоча італійський уряд заповів був, що 15 лютого ц. р. сенат переведе ратифікацію Паризького договору про включення Західної Німеччини в західну оборонну систему, застатся, що з заповіджений термін це не станеться. Причиною цього є безпека внутрішньоканістичної кризи на тлі розбіжностей у справі земельної реформи, а також скріплена кампанія комуністів, які рі-

Французькі народні республіканці продовжують боротьбу проти Мендес-Франса

Париж. — Партія народних республіканців, яка була при владі у Франції за уряду Лінсіє-Бідо, перед приходом Мендес-Франса, рішила продовжувати кампанію проти теперішнього прем'єра, критикуючи його за Паризький договір в теперішній редакції і за внутрішні реформи. Ця партія рішила, щоб її сенатори у вищій парламентській палаті, т. зв. Раді Республіки, голосували проти ратифікування Паризького договору, на знак протесту проти того, що в цьому дого-

В СВІТІ

● Більше їсти і більше відпочивати — сказали лікарі, що зібралися на консилиум біля ліжка 79-річного Папи Пія XII, у стані здоров'я якого наставало поліпшення.

● Князьство Монако, чотири серії поштових марок з нагоди 80-річчя великого французько-швейцарського філософа, лікаря й філантропа-супілляна, що дістав недавно нагороду Нобеля, — д-ра Альберта Швайцера. Швайцер, побоюючись загрози великого числа гратулітантів з приводу його роковин, ктк з Європи до свого шпиталю для прокажених в Африці.

● Іспанія дістала від ЗДА 8,000 тонн спорошкованого молока й 2,000 тонн масла й сирів. А дістане ще 80,000 тонн молока й по 30,000 тонн масла та сирів впродовж трьох років для роздачі між потребуючих. Іспанські продукти набули дуже протестують проти цього. Також в Англії й Новій Зеландії.

● Італійська комуністична партія закінчила свій бурхливий конгрес у Римі. Її вождь Толліатті й внутрішня опозиція прийшли до компромісу: опозиція погодилася, щоб Толліатті ствердив у кінцевій промові, що в партії панує ідилія, а Толліатті погодився не тягнути до партійної відповідальності нікого з його критиків.

СВБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РУХОМА ДИПЛОМАТІЯ

„РИСК З УВАГИ НА БЕЗПЕКУ“

Згідно з законом та спеціальним виконавчим постановом, кожний громадянин, що працює або хоче працювати в одній із багатьох ділянок федерального уряду, повинен перейти перевірку з уваги на безпеку. Справа ця набрала в останньому часі широкого розголосу у зв'язку зі „справою Вольфа Ладжинського“, давнього імігранта з України, якого, „з уваги на безпеку“, звільнив з праці очолюваний секретарем Езра Тефтом Бенсоном департамент хліборобства, але зараз після того прийняв на працю Герольд Е. Стасен, адміністратор закордонних ділянок. Президент Айсенгавер зі свого боку сказав, у цій справі відповідну заяву на пресовій конференції, в якій зазначив, що і Бенсон і Стасен мали рацію, — перший, якщо звільнив Ладжинського, вважаючи його загрозою „риску з уваги на безпеку“, а другий, якщо прийняв його на працю, не вважаючи на такий „риск“. Президент твердив, що чесні люди прийдуть до суперечних висновків у тій самій справі, і на це вони мають право.

Проте, ці суперечності викликали широкі коментарі в пресі і створили загальне враження, що перевірка урядовців і можливостей „риску з уваги на безпеку“ в їх застосуванні не працює справно. Виявляється, що перевірку урядовців переводить кілька агенцій, які не тільки ведуть свою працю незалежно одна від одної, але й не обмінюються між собою інформацією. Так само рішення однієї агенції не зобов'язує другу. Крім того, поодинокі агенції переводять перевірку під різними аспектами. Для прикладу, згадується справу імігранта Ірмгарда Шмідт, яка, на рекомендацію одного американця, дістала працю в американській розвідці служби. Вона перейшла перевірку однієї з агенцій і була „очищена“ для праці, але про це ніхто не інформував Еф Бі Ай, яке мало її на своїм списку підозрілих в шпигунстві на користь СРСР, що опісля справділося.

Важливість цієї ділянки праці виявляється в деяких цифрах. Із статистики виходить, що впродовж останніх 16 місяців 3.002 особи були звільнені, а 5.006 осіб самі зреагували з урядових постів в результаті перевірки „риску з уваги на безпеку“. З тих осіб 2.096 були звільнені або зреагували на підставі підозріння в „підприємстві“, проти 655 осіб були підозріння морального порядку, 2.649 звільнено з огляду на їхні переконання, а 4.417 — з „інших“ мотивів. Це в усіх урядових департаментах. На поодинокі департаменти припадає тих звільнених „з уваги на безпеку“:

- фінанси — 1.581; авіація — 680, армія — 927; бюро секретаря оборони — 6; державний департамент — 233; департаменти: скарбниці — 179; юстиції — 189; внутрішніх справ — 387; сільсько-господарський — 215; торгівлі — 133; праці — 26; здоров'я і виконання — 210; пошта — 843; адміністрація закордонних ділянок — 210; атомова енергія — 6; інформаційна агенція — 76; ветеранська адміністрація — 1.476; загальна адміністраційна служба — 241; конгресова бібліотека — 7 і т. д.

Тепер виявляється, що не всі агенції і не всі департаменти мають ті самі правильні перевірки, не всі вважають ті самі факти за „риск з уваги на безпеку“ і не ті самі норми стосуються у перевірці придатності поодиноких осіб на урядові пости.

Всі ці справи будуть тепер знову предметом обговорення відповідної конгресової комісії. Як же становить в цих справах публічної опії?

С дві справи, в яких усі погоджуються. Перша — що така перевірка потрібна, і друга — що в ній повинен бути порядок. Подані агорі цифри не охоплюють усіх звільнених з урядових постів з уваги на безпеку за весь час перевірки. С їх значно більше, але й це число було б відносно мале, якщо зважити всю ту підірвану діяльність та всі ті підірвані заходи на далеку мету, що їх робили вороги цієї країни, зокрема комуністи, у „медові місяці“ подітованої обставинами американсько-совєтської дружби. Сенатська постійна комісія теж перевела в цій справі велику дослідну роботу, не зважаючи на всі ті застереження, які виднілися проти її дотеперішнього голови, сен. Джозефа МакКарті. Демократи, перебираючи справу у новому Конгресі, заповіли, що праця цієї комісії вони скерують в першу чергу на дослідження корупції. Це теж добре, але комісія не повинна акцентувати в другу крайність і легковажити оправданні підозріння, що американське публічне життя це далеко не очищене від підірваних елементів і що ці елементи робитимуть загрозу нові заходи, щоб прослідкувати те життя. Відповідно ухвалена й сфедорована акція проти тих елементів в уряді та в публічному житті дала б кращі результати і зменшила б загрозу „внутрішньої агресії“, не менш грізної від зовнішньої.

З-посеред демократичних сенаторів, які недолюблюють державного секретаря Доллеса, піднісся проти нього закид, що він увів в американську дипломатичну службу нібито недостойну нову методику, сам роз'яснюючи по широким світі й будучи в отих роз'ясненнях частіше, ніж це личить найвищому рангою членові президентського кабінету. Хай, мовляв, чужі державні мужи приїждять до Вашингтону, коли хочуть почути думку безпосередньо від керівника американської закордонної політики, замість того, щоб він їздив до них.

Закид, ніби престижевої натури, по суті неправильний і кривдить Дж. Ф. Доллеса. Минулися часи тієї тайної дипломатії, коли дипломатичні кур'єри їздили з запечатаними валізами, предметом шпигунських зв'язків, а подорож міністра закордонних справ до чужої столиці була сенсационною подією, яка маніфестувала новий зворот у міжнародних відносинах. Демократизація режиму, також в існуючих же монархіях, і зберігання різних церемоніальних традицій для святкових нагод, а не для практичних цілей, все спрощена форма державної адміністрації мусіла спростити теж методи міждержавних зв'язків. Попередні компетенції і завдання дипломатичних представництв — амбасад і посольств — змінилися настільки, що кожну акцію вони мають підготувати до моменту, коли остаточно безпосередньо поладнають її міністри закордонних справ, чи навіть голови держав. Члени уряду виступають до справи теж тоді, коли амбасадорів не вистає йти до ладу і вона застрає на мертвій точці. Тому між державні зв'язки стали гучніші, легші, простіші. І хоча дипломатія не миналася і ніколи не минеться, бо завжди треба буде частину розмов вести в повній дисерції з виключенням широкі публіки (преси), проте з демократизацією режимів погляд політично організованого громадянства набув вирішного впливу і на закордонні справи: рахуються із ним дипломати, а не тільки рахуються відповідальні перед парламентами міністри закордонних справ. Хмарі пресових представників супроводять в подорожі за кордон кожного міністра закордонних справ, а конференції з участю таких міністрів рідко вистає зберегти повну тайну аж до моменту проголошення кінцевого комунікату.

Закид, зроблений Дж. Ф. Доллесею, не є оправданим. Його метушливість і часті подорожі до різних країн світу надзвичайно обіцяють йому півпалати дані проблеми дослідно, підзавати безпосередньо, з власного досвіду, всіх найважливіших партнерів. Воно не обнижує поваги американської політики, а надає їй живості. Крім того, такі подорожі тісно зв'язують керівника американської закордонної політики з його представниками в чужих державах і змушують його з автопсії перевіряти їхні здібності, успіхи й невдачі. Від цих подорожей не потерпів довіри престиж ані американської політики, ані її керівників.

Дж. Ф. Доллесею не є єдиним міністром закордонних справ, який прийняв звичай полагати найважливіші справи сам у закордонних столицях. Пригадаймо метушливість найпопулярнішого нині в світі французького прем'єра Місес-Франса. Через тижень після того, як став у провід уряду, в червні минулого року, він зробив несподіванку власному й міжнародному світові, коли поїхав до Швейцарії на побачення з Ч. де Голлем. Після підписання Женевського перемир'я про Індокитай — полетів до Тунісу для заповідження зміни французької політики в північно-африканських повітрях. У Брюсселі й Лондоні старався даремно дістати такі зміни в тексті пакту про Європейську Оборонну Спільноту, що їх міг би боронити у паризькому парламенті. Коли їх не дістав і названий пакт — з його благословенством — провалився, на якийсь час замкнув собі додому до насторжених противників чужинних столиць. Але зараз після підписання Паризького договору прибув до Канади й З'єднаних Держав. Минулого тижня поїхав до Італії, а звідти до Західної Німеччини, на особисту зустріч із Аденауером. І жодного французького й на думку не спало робити Мендес-Франсові докір, що він надто багато роз'їздить по світі і що Пелля та Аденауер повинні були б приїхати до нього, а не він до них. Пригадаймо теж подорож по-всій Західній Європі Антоні Деланжа, коли проваляв Європейської Оборонної Спільноти загрожував схватуванням відносин у ньому світі: він не заважав поїхати до

Бонну, Риму й Парижу, ствердивши, що є замало часу і є надто поважна ситуація, щоб щойно амбасадор підготував гунт для нової концепції й нового порозуміння.

23-го лютого Доллесе знову полетів на Далекі Схід, цим разом до Сіану на конференцію восьми держав т. зв. Мавільського пакту в справі оборони південно-східної Азії проти комуністичної небезпеки. Полетів туди й Іден, який з тією подорожжю пов'язав відвідини в столицях Індії й Бурми. Подорож генерального секретаря Об'єднаних Націй до Пейнінгу й його в'їзнення з проведення там розмов придутих напелем західним державним мужам для формування дальшої оборонної політики на Далекому Сході. Ще до того часу в Парижі відбувся з'їзд представників Західної Європейської Унії — семи західних держав, що їх пов'язав нератифікований до остаточного Паризького договору. Невідомо, чи там знову буде з'їзд закордонних міністрів, але, нап., західно-німецький канцлер вже заповів свій приїзд туди.

Особистий престиж тут ні при чому. Одні подорожі закінчуються невдачею, інші — успіхом. Але вони конче діють на скорішого й кращого покладення між ними в родині справ. І тому вони напевно будуть продовжуватися, бо їх диктує само життя. А критики завелико, на їх думку, метушливості державного секретаря ЗДА зроблять більшу прислугу адміністрації й народів, коли конструктивно критикуватимуть меритум проблем закордонної політики ЗДА, а не новітню форму полагання їх безпеки середніми контактами та нарадами самих міністрів закордонних справ.

Юрій Таркович

ПРОГРЕСУ ТАКИ НЕМАЄ

Незадовго по смерті Сталіна, тобто від минулолітнього чергового пленуму Центрального Комітету Комуністичної Партії московське керівництво почало заявляти всім і вся, що в найближчі два-три роки буде піднесений добробут широких мас совєтського населення. Передовсім обіцяно „круте“ піднесення сільсько-господарської продукції і дальше збільшення її ціни. Цими заповіднями кремлівським вельможам самим призналися до того загальновідомого факту, що за довгі роки совєтської системи сільсько-господарської продукції, а тим самим і життєвий стандарт населення були дуже низькими.

Але більшовицькі об'явки — це одне, а практика зовсім щось інше. Вже минуло понад рік, але покращання такі немає. Тепер керівники московського державного капіталізму все частіше говорять про піднесення в точнісінько неозначених „найближчих роках“ і все менше згадують про „два-три роки“, в яких мало здійсниться оце совєтське чудо. Ось деякі конкретні приклади:

Газета „Радянська Україна“ з 13 листопада хвалиться, що „за минулий рік поголів'я корів збільшилося на 19%. Але з обережності, щоб

ї „не ввіймали на гарячому“, не подає, скільки саме корів було в 1952 році. Далі „Радянська Україна“ пише, що „це дозволило дати країні молока на 88.000 тонн більше, як торік“. Але і в цьому випадку не подається скільки саме молока давали хуторські корови в 1952 році. Оже немає ніякої змоги перевірити правдивість кремлівських статистичних даних. Це робиться свідомо і з розрахунком, щоб наш нарід не міг переконатися в справді катастрофічній ситуації в примусово колективізованому сільському господарстві. Тут припадуть деякі порівняння.

В економічно відсталій царській Росії — до якої ми не маємо жадного симпатії — продукувалося в 1913 році 308.000.000 центнерів молока. В Совєтському Союзі в 1953 році молока продукують на 8.000.000 центнерів менше, тобто 300.000.000. Якщо взяти під увагу зріст населення від 1913 року, що становить понад 50.000.000 осіб, то виходить, що минулого року населення Совєтського Союзу мало аж на 30% менше молока як в царській Росії у 1913 році.

Зниження продукції молока відбувається і на його цінах. Державна ціна на літер молока в Совєтському Союзі

ТІТО НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Скандало, що за короткі час перед тим, як Тіто виїхав до Індії та Бурми, зайшла в Москву знаменна подія, а саме 29 листопада м. р. влаштував югославський посол Добрич Видіч, з нагоди національного югославського свята, прийняття для дипломатів. Між дипломатами західного світу викликала велике здивування поява совєтського представництва в такому складі, якого ніхто не сподівався. Маліков, Молотов, Хрущов, Жуков, Булгаков, Сабуров та цілий ряд інших представників совєтської диктатури з'явилися на цьому святі. Маліков підніс тост на честь „товариша Тіта, комуністичної партії Югославії та югославського народу“. Опісля Маліков та інші совєтські бонзи розмовляли більше як годину з господарем свята. При цьому совєтські вельможі не виходили в розмову з нікими іншими дипломатами. Впадає в очі факт, що Видіч був доведеньку югославським послом в Бурмі, тобто саме там, куди поїхав Тіто.

У зв'язку з наведеним фактом виникає питання, чи і в якій мірі заінтересована Москва в подорожі Тіта на азійський континент?

Тіто вважають за творця „національного комунізму“, як такого, вітав його індійський уряд, нарід та преса. Як ідолю, від часу з'явлення відомості з Комінформом. Тіто троголошував, що саме він астує „правдивий“ лєнінський комунізм, а Сталін його „фальшувє“. За час „війни“ з Москвою зумів Тіто з'єднати собі деяких прихильців західного світу, а зокрема лівих політиків, яких запрошував у відвідини до Югославії. В рамках цієї акції навізують югославські комуністи живі зв'язки з соціалістичними партіями Азії і беруть участь в їх конгресах. Два роки тому брав участь в таких конгресах в Індії та Бурмі Мілован Джілас, тоді президент парламенту і великий прихильник Тіта. (В міжчасі він мусів уступити з свого посту за критику партійного апарату). Минулого року був на таких конгресах в Індії Родольф Чолякович, визначний член комуністичної партії. Тому ця азійська подорож Тіта, в якій старастарськи використати згадані зв'язки в політичній площині, не прийшла несподіваною.

Важко сказати, з якими намірами поїхав Тіто на Далекі Схід. Можливо, шукав він для себе та свого режиму, який постійно перебуває між молотом та кувалдою, якогось виходу, говорячи з Неру про

Нестор

Совети покликуються на Женевську конвенцію

Москва. — Сім держав Західної Європейської Унії — Англія, Франція, Італія, Західна Німеччина, Бельгія, Голландія і Люксембург — дістали від совєтського уряду дипломатичну ноту з „пригрозкою“, що ратифікування Паризького договору, який приписує право озброєння Західній Німеччині, стоїть в суттєвості з Женевською конвенцією з 17 червня 1925 року, яка забороняє живити для масового винищування такої зброї як отруйні газ

і бактерії. В совєтській ноті зазначено, що признане Західній Німеччині право озброєння дасть їй в руки згадані роди зброї для масового винищування людей, а крім того ще й атомову зброю, і це „створить нову величезну небезпеку для європейських країн із густим населенням“.

Текст цієї ноти оприлюднила совєтська преса, цим підкреслюючи її суто-пропагандистський характер. ЗДА цієї ноти не одержали. Англійський уряд назвав її ноту „безсенсовною“, звернувши увагу, що Паризький договір ажраз забороняє німцям продукувати згадані роди зброї.

бави, сміх. Молодечий вереск. Видираний від дівок хустини. Котра далася, щоб у неї парубком було висмикнуто хустинку з рук, то значило — подас наду... Поодвідали всі добре, в новеньке — особливо дівки, щоб показати, що клопоту молодий дружина з олягом для неї довго не матиме. Від усіх аж папіло — холод не дошклав, а коли почина котрихся брати, то бігали, скаржилися. Не без того, щоб і старий, уже тепер дуже старий музикант — Негода не з'явився з своїми двома циганчуками. Негода потягне смичком по струнах, а скрипка й затужить на морозі, заскрипить; циганчук грубецько заворить Неодю, а другий — бахне в бубон, що аж дівчата охнут і підскачуть, мов галки зіскрипки. А потім і під і підє, наче вступ до весілля...

Закінчення фелетону В. Баргути: „Дитина і література“ — 4-е черговому числі.

Фотія Мелешко

ОРДАНЬ

(Вийняток із п'ятої частини „Трьох Поколінь“)

Болотинці любили вихвалитися, що ні в одному околицьому селі люди не вміють улаштувати так Ордань, як то справляли вони. Все ж залежало в першу чергу від доброй зими. Такою ж вважали вони тоді, коли було багато снігу та сильно здавалося морози. В цю саме роцію, про яку оце йде мова, того зимового добра не бракувало вже зі самого початку Пилипіння.

Посередній Болотаного, саме комо каміній греблі, стояв третій з рахуби, починаючи зі сходу села, став. Мороз скріпив його суцільною та тобтою шобою льоду, а сніг наліг на нього білим покриталом. Отут то й будувалося Ордань. На цьому ж саме ставу тому, що з обох боків — старої і нової суди найбільше й найважливіший підхід процесія. За побути добу прямо мистецькою Ор-

даний хист, щоб потім витягти їх із води, цілеспрямовано розставити на льоду так, щоб вони, чотири хрести, на віддалі показували наче частини одного великого хреста.

Коли хрести вже стояли на місцях, то тоді їх поливалися буряковим квасом. І видавалися вони потім такими, ніби були витесані з рубинової брили. Для духовенства, двох корів і коруптованість будувалися із льоду ж підвищення, обнесене льодовою огорожею. З льоду ж витіснювали і стілі для богослужбових потреб, а за ним стояв найпомітніший хрест. Коло нього схилилися до отієї ополонки, з якої ніби й виростили загладуний хрест, щоб ніби лежали на льодовій площі. Фактично це були ті різники, із яких мир християнний черпав потім свячену воду.

Небо чисте, голубе. День лєсний, сонячний, морозний. Наближається дванадцята година. Спочатку синить в по-вітря мелодійною трелью всіх дзвонів старої церкви, воно все мала перенестися, аж потім ласкаво обзивалася і

нової церкви дзвони. — Ідуть, ідуть! — почувшись вигук.

— Обидві процесії разом рушили!

— Ану, побачимо, якої церкви скорше прийдуть.

А народу християнського зібралось видимо й невидимо! Високий вал каміній греблі, горбатий правий берег, ще трохи й ліній, коло парового млина — все заповнене миром — молоді й старі... Люди тільки далось — кудирі втиснулися санками. Баски коши присякують, гробуть сині копити. А дітей, дітей!... Вони випливали з кожухів, кирей, свиток, забули про холода, підносять голінки, хлопці знімають шапки та напружують очей, щоб нічого не пропустити, щоб усе бачити.

Ось уже долітас як не одного, то другого хору божествений спів. Процесії повільно посуваються наперед, схилилися одних перед одними хрестами та хоругвами. Чотири священники — по два в Паравії всі в білих, ербілом розшитих ризах. Отець благодійний в комилівці, а ієрей та протосей в плесових чорних, гострих шапочках.

— А див, разом підійшли і зійшлися!

Спускаються вниз і розміщуються на тому льодовому крилі.

Робиться тихо. Тільки дзвони в обох Церквах безперестанку видзвонюють. Часом нетерплячі жеребці трясуть повітря своїм могутнім іржанням.

Хрещенська Служба повільно відбувається на льоду. Попереміно співають обидва хори. Служба Богу веде найстарший, на цей час уже з довгою білою бородою, благодійний о. Яків. Ось уже служба підходить до кінця. Обидва хори разом гримнули: „Колі Ти, Господи, хрестився в Іордані“... — а за цими словами зараз же залунав спів:

„І Дух у виді Голубиному!“ — то тоді справді десьяки білих голубів залесали крильми в повітрі. Першого — пустив титар на крило, а потім хлопці в усіх кінцях звільнили своїх голубів з-під запілок. Несподівано запахали постріли. Тоді ще твердо тримався в Боло-

Проф. Микола Чубатий

ВІСНОВКИ В СПРАВІ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ В ЕНЦИКЛОПЕДІЇ НТШ

Автори Історії Церкви

Від перших днів появи 8-го випуску Енциклопедії Українознавства, в якій була вміщена Історія Церкви авторства проф. Наталії Василенко-Полонської та Миколи Чубатого, почали підноситись в пресі, на зібраннях православних українців, а навіть на Церковних Соборі в Клівленді закиди проти Історії Церкви, в яких приписується авторам зороченість та ін. Закиди зосереджувались коло двох справ: 1) автори образили пок. Митрополита Полікарпа; 2) автори написали саму Історію сторонньо, на користь католицької сторони.

Чому НТШ не відповідало?

Провід Головної Управи НТШ та автори розважали справу есентуальною відповіді на підшошені закиди, однак, роблячи перегляд закидів, виявилось, що не була це речова критика, оперта на історичних фактах, а журналістична полеміка заінтересованої сторони. Дотепер не появилось ані одної публічної статті чи опінії, які фактами доказували б помилковість тверджень наведених в цій Історії Церкви.

Коли нині я, як діючий місто голова Головної Управи НТШ, і один з авторів Історії, забираю публічно голос в цій справі, то тільки тому, що постійні, хоч неогрунтовані, закиди на адресу авторів Історії Церкви та НТШ вносять неспокій серед громадянства, а мало критичних читачів навіть переконують, що наша найстарша наукова установа, НТШ, дала ненаукову, сторонню працю. Дехто з громадянства, бажаючи прислужитись справі, звертається на адресу неопісляних до того чинників, домагається від них публічних заяв, що мимно злі буде направлено. На цім місці я зобов'язаний ствердити, що, крім Редакції Енциклопедії Українознавства, та самих авторів, ніхто не є покликаний до складання яких-небудь заяв чи зобов'язаний робити зміни в якімнебудь майбутньому виданні Енциклопедії. Для громадського задоволення я прихвальною дати оце прилюдне висноження в справі Історії Церкви в Енциклопедії НТШ.

тут, властиво, образа пізнішого Митрополита Полікарпа — годі згадувати. Чи ж притиснений росіянами єпископ Полікарп мав покинути свою паству на самовільно червоних росіян скорше, ніж признати над собою формальну зверхність московського патріарха на час нацистства? Це ж не була зміна віри.

Автори закидів твердять, що це все таки неправда: Митрополит Полікарп, тоді єпископ Волинський, ніколи зверхності московського патріарха над собою не признавав. Ми зобов'язані мати пошану до всієї української церковної спадщини православної та католицької і це ствердження пок. Митрополита приймалося за правду. Однак, автори були привнесені послугуватися джерелами і на них опирати своє твердження. Про цю справу є два друковані твори: „К. Н. Ніколаєв, Восточний Обряд“, Париж-1950, стор. 284 та „Русская Православная Церковь и Великая Отечественная Война. Сборник церковных документов. Московская Патриархия“, 1943, стор. 66-67. Перший твір вийшов з крігів православних, близьких до митрополита Діонісія; другий — офіційний твір московської патріархії.

Про цю справу Ніколаєв пише так: „По вступленні в Московскую Патриархию в состав Московской Патриархии. В Москву ездил архиепископ Алексий, в Москве был хиротонисан во епископа Львовского архимандрит Пантелеймон (Рудик), и Экзарх Украины со стороны Московских архиепископов Николай посетил как архиепископа Алексия (Громадского), так и остальных — архиепископа Александра (Иоземцева), епископа Полікарпа (Сикорского), епископа Симона (Ивановского), епископа Антония (Марченко) и все они дали письменное заявление о вступлении в юрисдикцию московского патриарха. Епископ Полікарп неоднократно сослужил епископу Николаю и вместе с ним хиротонисал Вениамина в епископа“.

Про цю справу офіційне видання московської патріархії пише: „28 марта 1942 г. экзарх Украины митрополит Киевский Николай обратился к клиру и мирянам киевской и прочих украинских епархий с горячим предостерегающим призывом в отношении изменчивого Родины и Церкви епископа Полікарпа Сикорского... Я знаю его, как своего бывшего сослуживца-пастыря на Волыни, по совместной церковной работе в 1940-1941 гг. В указанные годы, когда я занимал пост экзарха западных областей Украины и Митрополита Волинского и Луцкого, я состоял в молитвенном и каноническом общении и братском церковном сотрудничестве со всеми архиереями этих областей... Епископ Полікарп Сикорский не отказывался выполнять все мои церковно-административные поручения, сослужил со мной в Луцком Соборе, поминаний за своими богослужениями Патриаршего Местоблюдетеля, участвовал со мной в хиротонии нового епископа (Вениамина), назначенного Блаженнейшим Митрополитом Сергием в один из белорусских городов“.

Оце голоси про цю справу двох російських православних джерел, з яких перше походить з кол антиросовських, друге — з кол проросовських. Чи мав, проте, критичний вчений історик право

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Міннеаполіс, Мінн.

Підготовка до Свята Державності.

Після постанови управи місцевої філії УЖКА, голова управи д-р О. Лютинський, Лютенко скликав нараду з представників активу — діючих мистецьких та парафіяльних громад міста Міннеаполіс для створення комітету для вшанування Дня Державності 22 січня. Тому, що на нараду з'явився лише частина запрошених, комітет створено з наявного числа учасників, а склад якого, отже, уявляється такий: д-р О. Лютинський — голова відділу УЖКА; ген. К. Слованський, голова відділу Союзу Українських Ветеранів; проф. О. Мартинович, арт. диригент та диригент; сотник В. Гриняль, керівник Української Театральної Групи в Твін-Сіті; от. прот. М. Вринь, диригент хору при парафії св. Юрія Переможця; от. С. Віляк, настоятель парафії св. Миколая.

Нарада відбулася в приватних мешканнях голови відділу УЖКА 5 січня, 1955 року і на ній обговорено справу Дня Державності та складено програму свята. Нарада відбулася в атмосфері повної довіри та взаємодопомоги, що треба зазначити громадській злочинності, безпартійності та авторитету учасників розмов. Спершу голова відділу УЖКА поінформував присутніх про намічений план праці, після чого окремі представники висловили свої пропозиції та завади. Так, тут постановлено, щоби прибутки зі свята признали героєм Визвольних Змагань, які нахотяться в муніципальні доходи. Також висловлено побажання, аби подібні способи розподіляння доходу стосувалися в майбутньому до всіх святкувань. Так, наприклад, в випадок свята Українського Дня, прибутки з призначення для місцевого відділу УЖКА; якщо святкувати День Державності, то всі гроші вислати поштою, щоби, потребуючи ветеранам визвольних змагань: доходи зі свята Г. Шевченка, призначити на наукові установи та інституції на добродійні цілі, потребуючи письменникам і т. п. Пропозиція, що її задекларував проф. О. Мартиненко, ініціатор ряду мистецьких концертів в Міннеаполіс, була жорстоко продикутована та одностайно прийнята. Запропоновано місцевому відділу УЖКА впровадити цю пропозицію в життя, ядачу за прикладом інших місцевостей.

На доповіді в англійській та в українській мовах запрошено проф. О. Громадського та Міннесотського Університету та полк. армії КНР В. Філомовича, знаючого д-р В. Зарпак, патрістських заманів за самостійніть.

Голова філії УЖКА звернувся листовно до новообраного написати те, що написано в Енциклопедії, до речі, в дусі прихильному до владки Полікарпа, бо виправдовуючи цей крок пресією брутальності московської влади та ствердженням факту, що він, як український патріот згнорював вимушене зобов'язання, коли цієї пресії вже не було. Ані фактичної, ані наміреної образи Достойної Особи Митрополита Полікарпа ніхто не поповнив. Історик в ім'я правди зобов'язаний тільки ствердити факти на основі джерел.

Все ж таки обидва джерела з російського походження і я, маючи тепер таке категоричне запевнення пок. Митрополита Полікарпа, що він не признав юрисдикції московської патріархії над собою навіть в це люте время, з пошани до Голови Української Автокефальної Православної Церкви, готов прийняти це за правду і таке справлення вже зроблене в підготовлених англійських виданнях. Круги, атакуючі авторів Історії Церкви в Енциклопедії НТШ, переочили, що цей факт в якнайбільше прихильний для пок. Євразької форми вже був опублікований в англійській статті автора цих рядків: „Полікарп Сикорський — Митрополит оф д-р Юрійнін Овотсефалос Ортодокс Чорч“, вміщений рік тому з нагоди смерті Митрополита в публікації „Юрійнін Квотерлі“, том IX, випуск 4-ий. Думаю, що ця стаття гідно вшанувала пам'ять Покійного Голови УАПЦ.

(Закінчення буде)

демократичного губернатора стейту Міннесоти, аби останній проголосив день 22 січня стейтним святом на зрізку інших міст та штатів Америки.

На пропозицію проф. О. Громадського д-р О. Лютинський звернувся до редакції місцевого щоденника — газети „Демократ“ там про інтерв'ю редактора газети з представниками української громади в м. Міннеаполіс з нагоди свята 22 січня. Свято має відбутися в суботу дня 22 січня в Бентон-Гол в місцевій ІВКА о год. 7.30 вечора. Програма заповідатиме добра. Побажанням є, щоб українське громадянство прийняло в світлі найкращішого учасника в Великій кількості присутніх на свята нехай буде якісним доказом нашої національної та державницької свідомості.

О. Л. Л.

Вечір на допомогу залишеним в Європі

Під православною церквою ім. св. Миколая Архистратига в Міннеаполіс з невелика, але чепурна зала з досить добре влаштованою сценою. Колись довгі роки зала була центром українського громадського життя в Твін-Сіті. Тут відбувалися імпрези, академії, представлення та збірки, з яких дохід йшов на будову церков, народних доміт та кооператив в Галичині, на допомогу українським студентам в Чехословаччині, на допомогу Карпатської України, а по закінченні другої світової війни тут пакувалися численні пакунки і вислалися до Європи на допомогу українським сиротам.

Але прихлила нова імміграція і зала під церквою св. Миколая злихала (пробуджувачі тільки для парафіяльних імпрез), стала замала, замало репрезентативна. Як і давніше, а може ще чістліше, відбувалися імпрези вже в чужих, але „репрезентативні“ залах, тільки дохід з тих імпрез майже в цілості йшов вже на оплату коштів.

Отже коли 15-ий Відділ УЖХ в Сен Пол-Міннеаполіс постановив влаштувати вечір на допомогу братам-залишеним в Європі, було вирішено піти шляхом старої традиції, нехай буде менш репрезентативно, але з більшою користю для доброї діла і вечір той відбув в скромній залі церкви св. Миколая.

На руку УЖХ пішли ліпші професійні — артистичні сили Твін Сіті, як також аматори доброї волі. Уряд 15-го Відділу УЖХ на цьому місці складає щире подяку Уряду Парафії св. Миколая за безплатне уділення залу, а за участь в Концерті — А. Мухоміс Рен, п. О. Вікул, п-ству В. М. Гриняль, та п-ству М. І. Нащенкам, всім учасникам і всім присутнім на вечорі.

Як показують ще не повні рахунки, чистий дохід з вечора приніс понад 120 доларів, які

будуть долучені до загальної суми на допомогу залишеним в Європі.

Саленія Коцуба — голова 15 Відділу УЖХ

Бабилон, Н. Й.

На допомогу інвалідам

Американські Ветерани Українського Походження (тут на зрізку) гідно вшанували пам'ять поляглих Героїв української визвольної боротьби.

7-го листопада м. р. з ініціативи Американських Ветеранів Українського Походження, у православній Церкві м. Бабилон, відбулася урочиста Панахида по поляглих Героях української визвольної боротьби.

У переповнений громадянській Церкві, на середині якої стояла, символічна домовина, покрита вінками та оточена Американськими Ветеранами, які стояли струнко, з обох боків, з Американським та Українським прапорами в руках.

По Панахиді і змістовний проповідь настоятеля Церкви о. А. Селеніні, присутні громадяни склали на допомогу Українським Ветеранам Інвалідам в Європі 20.20 дол., які передано до долучено до суми, зібраної на підписний лист, надісланий від ОБВУА, для допомоги Українським Ветеранам Інвалідам в Європі.

Ветеран Данило Заверуха

Нью Йорк, Н. Й.

Відкриття клубу „Бесіда“ в У. Н. Домі

Нью Йорк, Н. Й. — В суботу 15-го січня ц. р. пополудні відкрито новий товариський Клуб „Бесіда“, який назву Клубу з традиційний „Бесіда“, розсіяний перед війною по всій Західній Україні. Дирекція У. Н. Дому відступила під дахом Клубу одну з кращих і більших кімнат, гарно її відновили та прибудили для неї 12 столітків і 48 крісел. Кімната прикрашена колекцією образів арт. М. Радіша, м. ін. великим образом „Гуцульщина“. В офіційній частині ред. Іван Кернін — Рудницький відкрив цей товариський, цілком аполітичний і понадпартійний Клуб, в ім'я Дирекції У. Н. Дому, зазначивши, що Клуб пов'язаний буде з У. Н. Домом тільки особно господарів Клубу, інж. Е. Гузара, який є покликом і директором У. Н. Дому. Поза тим „Бесіда“ зможе вибрати собі власну управу й виготовити власний правилник. Висота кофінного У. Н. Дому за домірку залежатиме від кількості членів. Членство у Клубі — на персональному ґрунті. Ініціатори Клубу з Культурного Осередку У. Н. Дому не могли знати всіх, хто захотів би належати до Клубу, тому ті, які не дістали запрошення, повинні вибачити та зголоситися в інж. Е. Гузара. Клуб буде відкритий щоденно від 12-ої год. впол. до 10-го год. веч.

Як показують ще не повні рахунки, чистий дохід з вечора приніс понад 120 доларів, які

будуть долучені до загальної суми на допомогу залишеним в Європі.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ В НЬО ЙОРКУ

— влаштує —

В П'ЯТНИЦЮ, 11-го ЛЮТОГО 1955 Р.

у всіх залах Клубу

МАСКОВИЙ БАЛЬ

Подробиці пізніше.

Увага! Рачестер, Н. Й., і околиця! Увага!

ЗАХОДОМ Б-ВА СВ. ПОСАФАТА

відділ 217 УНСоюзу

— уряджується —

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ ЗИМОВИЙ БАЛЬ

в неділю, 23-го січня 1955 р.

в залі Українсько-Американського Клубу

при Вілсон і Гудсон вулицях.

Початок о год. 4 попол.

Вступ 50 центів.

До танців приграватиме орк. П. Гранковського.

На цей баль Б-во св. Посафата запрошує Братства, Товариства, Сестрицтва, Клуби і ввесь український загаль до численної участі.

Замітка: Відносно членів Братства, кожний повинен бути на баль, який не буде підлягати ухвалі, які запала на зборах. — За добру забаву і чесну обслугу ручити —

Бальний Комітет.

а по п'ятницях і суботах до півночі. У кімнаті Клубу зашталовано відразу невеличкий буфет. Численні прийняти, перші члени Клубу, заріз же в перший вечір забавлялись гуторкою та грою в бридж а шахи. Заповідано придбання на найближчий час українських, американських і німецьких журналів. Ця нова товариська стаття має тісніше пов'язати юніорський громадський український Клуб з українськими членами цієї громади. Якщо Клуб розрісся б, дістане більшу домівку.

Толідо, Огайо

Із Зборів Відділу УНС на коледж для залишених

З початком 16-го Відділу УНСОюзу, на яких зібрано тих і коледж для наших залишених в Європі. Коледж зложили: М. Косміна, Іван Кульматичний та Дмитро Медевич — по 5 дол., Павло Зонкевич — по 2 дол., Ст. Гавриляк — 1 дол. Разом 20 доларів відіслано до ЗУАД-Комітету у Філадельфію.

І. К.

ВОТУЛАНТЕ в ЧЛЕНІ У. Н. СОЮЗУ

— влаштує —

СТІННИ КАЛЕНДАРІ

на 1955 РІК

Релігійні, Світські

Ціна 35 цт.

Пап'єротні

(Франко-Шевченко — пара)

Ціна 50 цт. за кожний.

Замовлення слати на адресу

“СВОБОДА”

81-83 Grand Street

Jersey City, N. J.

— влаштує —

УВАГА! Самостійний Золотий Хрест УВАГА!

перший відділ в Нью Йорку

— влаштує —

22. СІЧНЯ 1955 Р. 2-го ГОД. ПОПОЛУД.

в залі при 201 W. 13th St., plr 7-oi Ave.

ЯЛИНКУ ДЛЯ ДІТЕЙ

В програмі: інсценізація, балет, товариські забави.

Вотун для дорослих 75¢, для дітей 50¢.

Буфет у заряді Вп. Пані.

Управа.

УВАГА! РАЧЕСТЕР, Н. Й. — ATTENTION, ROCHESTER!

РІЧНІ ЗБОРИ Українсько-Американського Клубу при 292 Hudson Ave., Рачестер, Н. Й., відбуватимуться в неділю, 30-го січня 1955, о год. 2:30 попол. Запрошуємо всіх до численної участі.

І. Бандура, рек. секр.

THE ANNUAL MEETING of the Ukrainian American Club of 292 Hudson Ave., Rochester, N. Y., will be held on Sunday, Jan. 30th, 1955 at 2:30 P. M. sharp. Please all attend.

John Bandura, Recording Sec'y.

— влаштує —

Український Конгресовий Комітет

ФІЛІА м. ФІЛАДЕЛФІЯ

Заходами

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

за участю українських товариств і організацій м. Філадельфія буде влаштовано

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

присвячена Дням 22-го Січня 1918 і 1919 Років.

Академія відбудеться

в суботу, 22-го січня 1955 р.

в залі Українського Горожанського Клубу,

847 Н. Френклін вулиці.

І. Урочиста частина:

1) Проголошення Універсалів.

2) Промова — д-р СТАХІВ.

II. Концертна частина:

в якій беруть участь:

1) С. Бенко. 2) Ю. Левчицький. 3) А. Радванський.

4) В. Цегельська. 5) І. Черняхівська.

Струнна оркестра „ПЛАСТ“. При фортепіано: З. Маркович.

Початок о 7:30 вечором. — Вступ за програмками.

Подробиці в програмах.

УВАГА! УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ДІТРОЙТУ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

ФЕДЕРАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ СТЕНТУ МІННГЕН

— влаштує —

в неділю, 23-го січня 1955 р.,

о год. 3-й пополудні

в залі Українсько-Американського Осередку,

2965 Карпентер стріт.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНOSTI УКРАЇНИ

(в пам'ять історичних подій 1918 та 1919 років).

З святковими промовами виступлять: Генерал-Хорунжий М. Крат та Редактор М. Бахматський, Голова Літературно-Мистецького Клубу в Дітройті.

В художній частині приймуть участь найліпші мистецькі сили Дітройту. Мішаний хор під художнім керівництвом Композитора Генерія Квітаского та Український Жіночий Ансамбль. Солоїст Барятон Ілля Косицький, піаністка Ольга Дубрівна-Соловій. Декламаторка Олена Лєківська та інші.

Даток 1 долар. Дохід призначений на національні цілі. Українці! Своєю численною приваємністю вшануйте пам'ять славного минулого України!

Управа Федерації А.У. ст. Мін.

— влаштує —

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

ВІДДІЛ В ДІТРОЙТІ І ГЕМТРЕМКУ

запрошують все Українське Громадянство Метрополії Дітройту на

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНOSTI

В РОКОВИНІ 22-го СІЧНЯ 1918—1919 Р.Р.

В НЕДІЛЮ, 23-го СІЧНЯ 1955 Р.

Початок о год. 3-й пополудні

в залі Українського Народного Дому

MARTIN at MICHIGAN

В ПРОГРАМІ: Святочна промова і мистецька частина з участю співаків-солістів і хору ООСХУ під керівництвом д-ра В. КУШНІРА.

Запрошені до виступу: Congressman ALVIN M. BENTLEY і представники Інтернаціональної Ради поневоєних Московією народів. — Початок програми о год. 3-й пополудні.

ВХІД НА ЗАЛІО ЗА ПРОГРАМКАМИ І ДАТКОМ 1 ДОЛ. ВІД ОСОБИ, А ДЛЯ ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ ДОБРОВ

